

זכור, שהרי אין רצון לבלם אלא בשעה שמתיקשותה בונוס ישראלי עם הקדוש ברוך הוא ומתחערת עמו, ואו כל אוטם האוקולוסים וכל אוטם המחנות וכל העולמות, כלם בשמחה, והוא ובברכות, ועל זה אמר בותוב שמאלו.

פתחת לראשי וימינו תחבקני. מי שמניח תפליין, כשהמניח תפלה של יד, ציריך להושיט זרוע שמאל לקבול את הכנסת ישראל ולקיים קשור עם הימין כדי לחייב אותה, לקיים את הפחות, שמאלו פתחת לראשי וימינו תחבקני. שיראה האדם כמו שלמעלה ולהתעורר בכל, ואז האדם שלם בכל, בקדשה עליונה. והקדוש ברוך הוא קורא עליו, (ישעה מט) ישראלי אשר בך אתחפפר.

רבי חזקיה פמח ואמר, (טהילים יז) שמעה ה' צדק וגוי. במא חביבה הכנסת ישנא לא לפני הקדוש ברוך הוא, שכך זמן שנסשת ישראל באה לפני הקדוש ברוך הוא, הקדוש ברוך הוא מזדמן נגודה. זהו שכתוב שמעה ה' צדק. הקשيبة רגתי האזינה תפליין. אמר דוד, אני התקשרתי עם הכנסת ישראל, כמו שהיה נמצאת לפניך, גם אני בך נמצא. ומשום לך, שמעה ה' צדק - בראשונה, ולאחרך - הקשيبة רגתי האזינה תפליין.

בלא שפטי מרמה, מה זה בלא שפטי מרמה? אלא בך שנינו, כל דבריך ודבריך של תפלה שמוציא אדם מפיו, עולה למעלה ובוקע רקיעים, ונכנס למקום שנכנס, ושם נבחן אותו הדבר, אם זה דבריך בשר ואם לא. אם זה דבריך בשר - מכנים אותו לפניו הפלך הקדוש לעשות רצונו. ואם לא -

כל אינון (דפנ' הע"א) אוכלוסין וכל אינון משריין דלעילא, לההוא הון זכר, דהא לית רעונה לא כלחו אלא בשעתה דפנסת ישראלי מתיקשרא ביה בקדושא בריך הוא, ומתחערתא בחדיה, בדין כל אינון אוכלוסין, וכל אינון משריין, וכלחו עלמין כלחו בחדו, נהירו, בברקן, (על דא אמר) כתיב שמאלו תחת לראשי. וימינו תחבקני.

מן דאנח תפליין, בד מנה תפלה של יד, בעי לאוشتא דרוועא שמאלא, לקבלא לה לכנסת ישראלי, וילקשרא קשרא עם ימיא, בגין לחייבא לה, לקיימא דכתיב, שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני. לאתחזאה בר נש גנווא דלעילא, ולאתערתא בכלא, ובדין בר נש שלים בכלא, בקדושה עלאה. ורקודשא בריך הוא קاري עלייה, (ישעה מט) ישראל אשר בך אתחפפר.

רבי חזקיה פתח ואמר, (טהילים יז) שמעה יי' צדק אתה לקמיה דקדושא בריך הוא, קדשא בריך הוא אוזדמן לקבלה. הדא הוא דכתיב שמעה יי' צדק הקשيبة רגתי האזינה תפליין. אמר דוד, אנחנו ATKTRNA בנסת ישראל. במא דהיא אשתקחת לkeys, אנחנו נמי הכי אשתקחנא. ובגין בך שמעה יי' צדק, בקדמיה, ולבתר, הקשيبة רגתי האזינה תפליין.

בלא שפטי מרמה. מאי בלא שפטי מרמה. אלא בכני פגינן. כל מלחה ומלה דצלוותא, דאפיק בר נש מפומיה, סלקא לעילא ובקעא רקיעין, ועאלת לאתר דעהLET, ומפני אתחנתה היה מלאה, אי היה מלאה דכשרא אי לא, אי היה מלאה דכשרא אי לא.